

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/324/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203533
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614203533.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. XXX, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 594,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/47/2014-15 zo dňa 29.07.2014

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/47/2014-15 zo dňa 29.07.2014 **z r u š u j e** a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobou doručенou okresnému súdu dňa 17.04.2014, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 594,- Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 594,- Eur od 15.11.2009 do zaplatenia, úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 594,- Eur od 23.03.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-iny percenta zmenkovej sumy, teda 1,98 Eur, uplatnil si náhradu trov konania v časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 35,50 Eur, v časti trov právneho zastúpenia vo výške 110,94 Eur s DPH. Dôvodil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 21.05.2009 na zmenkovú sumu 594,- Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 15.11.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Žalovaný po predložení zmenky k zaplateniu doposiaľ neuhradil ani časť svojho dlhu, a preto žalobca žiadal, aby súd podľa čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie č. 861/2007“), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť uplatnený nárok.

Žalovaný sa postupom podľa čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia č. 861/2007 k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom v Českej republike a žalovaný fyzická osoba s bydliskom na území Slovenskej republiky. V predmetnej veci tak ide o cezhraničný spor v občianskoprávnej veci, predmetom ktorého je pohľadávka, ktorá bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov nepresahuje sumu 2.000,- Eur. Preto sa podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007 na tento spor uplatňuje predmetné nariadenie. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí

takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok. Právne záväzné akty Európskej únie majú podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, preto súd v súlade s citovaným čl. Nariadenia č. 861/2007 vo veci nenariadoval pojednávanie. Vzhľadom na okolnosti prípadu mal okresný súd za to, že pre spravodlivé vedenie konania, za súčasného dodržania zásady hospodárnosti, nie je potrebné nariadovať ústne pojednávanie a rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, jeho verejným vyhlásením dňa 29.07.2014, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli okresného súdu dňa 09.07.2014.

Okresný súd konštatoval, že z predloženej zmenky vyplýva, že mala byť vystavená žalovaným v Liptovskom Hrádku dňa 21.05.2009 na sumu 594,- Eur. Súčasťou zmenky je údaj o čísle zmluvy 5030122, v nadväznosti na ktorú bola zmenka vystavená. Žalovaný v zmenke vyhlásil, že pri predložení na rad zaplatí obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným zmenkovým úrokom od 15.11.2010. Údaj o zročnosti je na zmenke vyznačený aj nasledovne: splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament, ktorým konateľ obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmenku previedol v bližšie neuvedený deň na žalobcu. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia ako aj platobné miesto sa nachádzajú na území Slovenskej republiky a účastníci si voľbu iného rozhodujúceho práva nedohodli, ich vzájomné majetkové vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.

Podľa § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon zmenkový a šekový“), § 76 ods. 1 zákona zmenkového a šekového, § 33 ods. 1 zákona zmenkového a šekového, § 34 ods. 1 zákona zmenkového a šekového okresný súd ustálil, že predmetom konania je nárok plynúci z vlastnej zmenky. Medzi podstatné náležitosti zmenky patrí údaj o jej splatnosti, pričom v zmenke môže byť splatnosť určená iba jedným zo zákonných spôsobov uvedených v § 33 ods. 1 zákona zmenkového a šekového. Zmenka na videnie, označovaná ako vistazmenka, je splatná ihneď po predložení a musí byť predložená na platenie do jedného roku od dátumu vystavenia, ak nie je vystaviteľom alebo indosamentom určená iná lehota. Splatnosť zmenky môže byť určená aj na čas po dátume vystavenia, pričom splatnosť takejto datozmenky nastáva po uplynutí určitej doby po dni vystavenia zmenky. Z predloženej vlastnej zmenky vyplýva, že sú v nej určené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu neurčitosti. Neurčitosť údajov je daná tým, že podľa zápisu na zmenke vystaviteľ vyhlásil, že jednak zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad a zároveň zmenková suma so zmenkovým úrokom sú splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. „bez protestu“, na „platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Podľa prvého spôsobu splatnosti zmenky ide teda o zmenku na videnie a podľa druhého spôsobu ide o tzv. datozmenku, splatnosť ktorej nastáva po uplynutí 4 rokov od vystavenia zmenky. Okresný súd pri rozhodovaní posudzoval aj to, či uvedená štvorročná lehota nie je predĺžením lehoty podľa § 34 ods. 1 zákona zmenkového a šekového. Právny inštitút zmenky je založený na prísnej formálnosti, čo okrem iného znamená, že náležitosti zmenky musia byť bezpodmienečne v zhode so zákonom. Nakoľko právna úprava vistazmenky obsiahnutá v § 34 ods. 1 zákona zmenkového a šekového vyslovene upravuje formuláciu „do jedného roku od dátumu vystavenia“ a v predloženej zmenke je uvedená formulácia „v lehote 4 rokov od vystavenia“, okresný súd mal za to, že pokiaľ sa vystaviteľ striktnie neriadil predmetným zákonným ustanovením, nedošlo k predĺženiu lehoty splatnosti vistazmenky. Zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok, teda pripúšťa splatnosť na videnie ako aj splatnosť do 4 rokov od vystavenia, čo podľa § 33 ods. 2 zákona zmenkového a šekového spôsobuje jej neplatnosť. Okresný súd preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Okresný súd poukázal aj na skutočnosť, že ak by predložená zmenka bola aj platná, žalobcovi by nebolo možné priznať uplatnený nárok z iného dôvodu. Z exekučného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7Er/1195/2010 bolo zistené, že oprávnená, obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o., podala voči V. F. návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky plynúcej z predmetnej zmenky. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 04385/10 zo dňa 03.06.2010. Po doručení žiadosti súdneho exekútora, okresný súd dňa 04.02.2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vymožením uloženej povinnosti zaplatiť 594,- Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 594,- Eur od 15.11.2009 do zaplatenia a zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 594,- Eur od 23.03.2010 do zaplatenia. Následne však uznesením zo dňa 07.02.2011, č.k. 7Er/1195/2010-14, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 01.04.2011, okresný súd exekúciu zastavil. Z exekútorského spisu vyplýva, že žalovaný uzavrel s obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmluvu o úvere č. 5030122 dňa

21.05.2009, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 350,- Eur. Zároveň v ten istý deň žalovaný vystavil aj zmenku, na základe ktorej si žalobca uplatnil právo v tomto konaní. Vzhľadom na označenie zmluvných strán a predmet zmluvy je nepochybné, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, a teda žalovaný v tomto vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ.

Aj keď v zásade platí, že zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku (kauza), táto skutočnosť nemôže spôsobiť to, že okresný súd formalistickým postupom odoprie ochranu spotrebiteľovi. V čase uzatvárania Zmluvy o úvere č. 5030122 zo dňa 21.05.2009, platná právna úprava výslovne zakazovala v súvislosti s poskytnutím úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby splniť dlh zmenkou alebo šekom. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch mohol veriteľ prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy získal úver vo výške 350,- Eur, pričom vlastná zmenka bola vystavená na sumu 594,-Eur, čo predstavuje 169,71 % výšky poskytnutého úveru a navyše vlastná zmenka bola vystavená aj na zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, čo je 91,25 % ročne. Povinnosť súdu zabezpečiť, aby neboli spotrebiteľia viazaní ustanoveniami, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v ich neprospech, musí mať prednosť pred takým výkladom práva, ktorý by mohol obchádzať spotrebiteľskú právnu úpravu. Súd je totiž povolaný predovšetkým zákonom ustanoveným spôsobom poskytoval ochranu práv. Vzhľadom k tomu, že spotrebiteľské právne predpisy výslovne zakazujú zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou a žalobca sa domáha práve nároku, ktorý je v rozpore so zákonom, tak okresný súd aj z tohto dôvodu vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú. Žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, si trovy nevyčísľil a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Okresný súd preto rozhodol o náhrade trov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Táto prekvapivosť vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu okresný súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Prvostupňový súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti, ktorý má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ a údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Žalobca poukázal na to, že v zmysle článku I § 33 zákona č. 191/1950 Zb. môže byť splatnosť zmenky určená len štyrmi spôsobmi predpokladanými zákonom, inak je zmenka ničotná (neplatná). Jedným zo spôsobov splatnosti zmenky je splatnosť na videnie (ide o tzv. vistazmenku). Zákon explicitne neudáva, akým spôsobom sa má doložka uviesť. Spôsob uvádzania doložiek splatnosti bol zaužívaný v zmenkovej doktríne už desaťročia, pričom rozhodujúca je doktrína a judikatúra po roku 1930, od kedy sa datuje platná právna úprava. Je zaužívané pri vistazmenkách používať na označenie údaj zročnosti údaj najmä nasledovnými slovnými vyjadreniami: „na predloženie“, „po predložení“, „pri predložení“, „na videnie“. Je nesporné, že údaj, ktorý je uvedený na predloženej zmenke ako údaj splatnosti „pri predložení“, je tradičný údaj, ktorý sa používa ako údaj splatnosti pri vistazmenke, t.j. zmenke splatnej na videnie. V zmysle článku I § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zmenku splatnú na videnie je potrebné predložiť na platenie do jedného roku od dátumu vystavenia. Vystaviteľ môže lehotu na platenie predĺžiť, alebo skrátiť. Predĺženie lehoty na platenie sa na zmenke musí uviesť. Žalobca uviedol, že opätovne ani v tomto prípade nie je v zákone explicitne uvedené, ako sa má údaj o predĺžení, resp. skrátení lehoty uviesť. Dôležité je, aby bol údaj dostatočne určitý. Je potrebné mať zároveň na zreteli, že zmenka predstavuje abstraktný záväzok, stelesňuje právo samé o sebe, je zo zákona prevoditeľná indosamentom, a preto sa pri posudzovaní podstatných náležitostí vyžadujú prísnejšie kritériá. V tejto veci je na zmenke uvedené „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Pri jazykovom výklade uvedeného je celkom zrejмый význam slova „na platenie“, „predložiť“. Na základe uvedených výkladových pravidiel je možné vyvodiť, že zmenka má byť predložená počas obdobia štyroch rokov od vystavenia, to znamená, že uvedený údaj vymedzuje časový úsek, od kedy má byť zmenka predložená na platenie. Tento posudzovaný údaj logicky zodpovedá účelu vymedzenia lehoty na predloženie vistazmenky na platenie v súlade s článkom I § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. Žalobca sa nestotožnil so záverom, že v údají predlžujúcom lehotu na platenie by mala byť ešte uvedená doložka „do“, a to tak, že by údaj mal znieť „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od

vystavenia“, čo nemá žiadnu oporu v jazykovom výklade. Údaj „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ si navzájom nekonkuruje s údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pretože ide o dva rozličné údaje s dvoma rozdielnymi významami z pohľadu zmenkového, teda nejde o vnútorný rozpor zmenky. Prvý z nich určuje údaj zročnosti zmenky, t.j. podľa neho zmenku charakterizujeme a o aký typ ide z hľadiska zročnosti, druhý z nich určuje obdobie, v rámci ktorého môže byť zmenka predložená na platenie. Pokiaľ ide o argument v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2011 sp. zn. 1 Obdo 59/2010, tak o túto skutkovú situáciu sa v danom prípade nejedná, a preto nie je možné argumentovať predmetným rozhodnutím. „Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Navrhovateľ a podľa dostupných informácií ani odporca však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrholi. Podľa ust. § 120 OSP dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci“. Žalobca ďalej argumentoval, že „Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že odporca so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že odporca uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania! Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Odporca a ani navrhovateľ sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle ust. § 120 ods. 3 OSP súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Musí však ísť o tvrdenia účastníkov konania a nie o fabulované tvrdenie súdu, ktoré nepotvrdí žiadny účastník. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie“. Žalobca mal za to, že záver okresného súdu je nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013 a na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008, rozhodnutie NS ČR zo dňa 22.8.2002, sp. zn. 25 Cdo 1389/2000 a rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co 79/2013 zo dňa 05.09.2013. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec v medziach § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd sa pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom podaného odvolania oboznámil s obsahom spisového materiálu. Z tohto zistil, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmenky vystavenej žalovaným, a to postupom podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Žalobca v tomto návrhu opísal rozhodujúce skutočnosti ohľadom vzniku zmenkovej pohľadávky voči žalovanému a predložil originál zmenky, na základe ktorej uplatňuje právo. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu považuje krajský súd za potrebné citovať príslušné ustanovenia Nariadenia a s ohľadom na charakter uplatneného nároku tiež príslušné ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb., Zákon zmenkový a šekový.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá

zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia, odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 6 Nariadenia, akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia, do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb., zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust., úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust., úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebanlivosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods. 1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods. 1 cit. zák., majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina písaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 495 Občianskeho zákonníka, platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Krajský súd zistil, že v postupe okresného súdu došlo k vadám a tento postup nebol v súlade s citovanými ustanoveniami Nariadenia. Okresný súd rovnako nedodrжал relevantné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a nepostupoval pri vykonávaní dokazovania v súlade s § 120 OSP.

Z návrhu podaného žalobcom je nepochybné, že žalobca uplatnil nárok výlučne na základe predloženej zmenky vystavenej žalovaným. Zmenka je pritom cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má ten dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Jedná sa teda o záväzok platobný, ktorý nie je viazaný na iné vzťahy a ani na hospodárske dôvody vzniku zmenky. S abstraktnosťou zmenkového záväzku počíta priamo citované ust. § 495 Občianskeho zákonníka. Ďalším charakteristickým znakom záväzku vyplývajúceho zo zmenky je jeho nespornosť. Táto je daná tým, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie ani neskôr pri jej vymáhaní preukazovať nič iné len to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Zmenka samotná, pokiaľ je platná, je dostatočným dôvodom pre vznik nároku na čiastku v nej uvedenu a je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v súdnom konaní aj preukázal. Zmenkový záväzok je tiež záväzkom samostatným, ktorý existuje nezávisle na hospodárskom dôvode jeho vzniku. Zmenkový záväzok nemá pôvod v predchádzajúcich kauzálnych pohľadávkach, tie len vytvárajú potrebu založenia zmenkových záväzkov. V prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky potom existujú vedľa seba dva záväzky, záväzok pôvodný a popri ňom záväzok zmenkový. Účelom zabezpečovacej zmenky je, aby v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy bolo zabezpečené plnenie práve zo zmenky; avšak aj záväzok z takejto zabezpečovacej zmenky má povahu abstraktnú a nespornú. Na riadne uplatnenie nároku na zaplatenie zmenkovej pohľadávky s príslušenstvom žalobcovi postačuje predloženie zmenky a opis rozhodujúcich skutočností, ktorý žalobca podal v čl. 8. návrhu na uplatnenie pohľadávky.

Okresný súd po tom, čo žalobca v reakcii na žiadosť okresného súdu o doplnenie podkladov oznámil, že inými listinami nedisponuje a že na uplatnenie nároku postačuje predloženie zmenky, zaslal žalovanému tlačivo na odpoveď v zmysle čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia (doručka č.l. 10 rub spisu). Žalovaný v Nariadením stanovenej lehote 30-tich dní na nárok uplatnený žalobcom neodpovedal. V takomto prípade mal okresný súd postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia a v dôsledku nedoručenia odpovede dotknutej

strany (žalovaného), mal v lehote podľa čl. 5 ods. 3 alebo 6 vydať rozsudok o uplatnenej pohľadávke žalobcu. I napriek tomu, že žalovaný v stanovenej lehote neodpovedal a neuplatnil žiadne námietky voči nároku uplatnenému žalobcom, okresný súd rozhodol o pripojení spisu sp. zn. 7Er /1195/2010. Keďže žalovaný k uplatnenému nároku nevzniesol žiadne relevantné skutočnosti, mal okresný súd v zmysle Nariadenia vychádzať z uplatneného nároku zo zmenky a vo veci rozhodnúť bez vykonávania dokazovania pripojením exekučného spisu. Žiaden z účastníkov nenavrhol vo veci vykonať žiadne dokazovanie. Ustanovenie čl. 7 ods. 3 Nariadenia pritom stanovuje koncentračnú zásadu, ktorá má ten dôsledok, že v prípade pasivity žalovanej strany, ktorá napriek riadnemu doručeniu návrhu nedoručí v Nariadením stanovenej lehote súdu odpoveď, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v čl. 7 ods. 1 Nariadenia. Tento záver vyplýva z prvej vety čl. 7 ods. 1 Nariadenia, ktorý podmieňuje vykonávanie uvedených dôkazov dorúčením odpovede žalovanej strany. Vykonávanie dôkazov pritom upravuje čl. 9 Nariadenia s tým, že súd je povinný určiť spôsob a rozsah vykonania dôkazov potrebných na rozhodnutie, a to podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov.

V tomto prípade podľa názoru krajského súdu nie sú naplnené ani predpoklady pre vykonanie dôkazov nad rámec dôkazných návrhov účastníka konania podľa § 120 ods. 1 OSP. Žalobca v danom prípade jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil práva zo zmenky a uviedol, že nie je pôvodným majiteľom zmenky, ale je indosatárom. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam žalobcu nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie s výnimkou oboznámenia sa s predloženou zmenkou. Dokazovanie okresným súdom nebolo vykonávané ani vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného, nakoľko žalovaný žiadne tvrdenia na svoju obranu voči uplatnenému nároku žalobcu nevzniesol. Okresný súd napriek tomu vykonával dokazovanie úverovou zmluvou a ďalšími listinami získanými z exekučného spisu, ktoré pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na zaplatenie zmenkovej sumy s príslušenstvom neboli nevyhnutné, nakoľko na posúdenie a rozhodnutie o takomto nároku postačovala v origináli predložená zmenka.

Krajský súd s poukazom na závery vyjadrené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, a to predovšetkým na tie závery, ktoré je potrebné v praxi všeobecných súdov prijať ako všeobecne uplatniteľné, pokiaľ ide o zaujatie stanoviska ku kontradiktórnosti súdneho procesu, k pojmu dokazovanie, k pojmu súdna (právna) vec a prejednanie vecí v prítomnosti účastníka konania, dospel k názoru, že okresný súd mal posudzovať práva zo zmenky. Účelom práva účastníka konania je vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie, keďže skutkové zistenia sú to, čo je účastníkovi nepochybne známejšie ako súdu. Aktivita účastníka pri využívaní tohto práva je v podstatnej miere závislá práve od miery presvedčivosti vykonaných dôkazov, skutkových zistení, ktorých vyvodenie z nich možno očakávať, a miery presvedčenia súdu o vplyve týchto zistení na unesenie dôkazného bremena daného účastníka. Okresný súd dospel z listinných dôkazov, ktoré vykonal bez návrhu účastníka konania, k inému skutkovému stavu, na ktorom založil svoj právny záver o nedôvodnosti pohľadávky žalobcu. Žalobca vo vzťahu k týmto zisteniam okresného súdu nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť a nemal možnosť reagovať na posúdenie nároku, ktorý žalobca uplatnil zo zmenky, okresným súdom ako nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Žalobca v konaní uplatnil záväzok žalovaného zaplatiť sumu, ktorú do zmenky doplnil pôvodný majiteľ zmenky. Okresný súd však posudzoval žalobcom uplatnený nárok ako zmluvný záväzok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy a nie ako nárok zo zmenky. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom žalobcom uplatneného nároku nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou stratila charakter zabezpečovacej zmenky a nadobudla charakter zmenky na platenie. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby žalovaný ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jej škodu alebo ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však v konaní musel zároveň preukázať. Okresný súd napriek tomu, že predmetom uplatneného nároku je nárok zo zmenky, z vykonaného dokazovania konštatoval záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere. Ak žalobca uplatnil nárok titulom zaplatenia zmenkovej pohľadávky podľa predloženej zmenky, môže byť nositeľom dôkazného bremena len ohľadom tých skutkových tvrdení, na základe ktorých uplatňuje nárok voči žalovanému. Ak žalobca netvrdí existenciu zmluvy o úvere, tak nemôže byť nositeľom dôkazného bremena ohľadom preukázania skutočnosti v rovine predmetného úveru.

Krajský súd je potom názoru, že závery okresného súdu, ktoré vychádzali z právneho vyhodnotenia základného vzťahu, posúdenie ktorého ani nebolo predmetom sporu, pretože žalovaný ako dlžník zo zmenky žiadne kauzálne námietky nevzniesol, nemôže stačiť na prelomenie základnej zásady obsiahnutej v § 17 zákona zmenkového a šekového. Ustanovenie § 17 zákona zmenkového a šekového dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak ohľadom kauzálneho vzťahu boli podané a preukázané námietky zo strany dlžníka. Nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ pri nadobúdaní zmenky nekonal poctivo a že konal na škodu dlžníka. Okresný súd tak pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu bol oprávnený posudzovať len to, či zmenka obsahuje všetky zákonom zmenkovým a šekovým vyžadované náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť povinne do nej uviesť. Nebol však oprávnený skúmať podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť. Zákaz zneužitia práva je síce jedným zo základných princípov fungovania právneho štátu, napriek tomu právna úprava zmenkového práva je prísne formálna a neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v § 17 zákona zmenkového a šekového tak, aby sa mohol súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, ktorý môže mať charakter vzťahu spotrebiteľského. Krajský súd v súvislosti s právnym posúdením, ktoré okresný súd vykonal vo vzťahu k § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za potrebné citovať relevantné odseky tohto ustanovenia.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu vystavenia zmenky 21.05.2009, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Podľa ods. 7 cit. ust., veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Okresný súd z § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. dospel k záveru, že podmienky pre prijatie zmenky od spotrebiteľa stanovené týmto zákonom neboli splnené. Krajský súd uvádza, že v prejednávanom prípade zmenková suma presiahla súčet istiny a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru avšak v takomto prípade, teda ak aj zmenková suma vyplnená do zmenky presahovala maximálnu zmenkovú sumu stanovenú § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., mohlo by to mať podľa názoru krajského súdu za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohlo by to spôsobiť absolútnu neplatnosť zmenky a ani neplatnosť dohody o vyplnení zmenky. Uvedený zákon totiž v § 4 ods. 7 porušenie § 4 ods. 6 nesankcionoval neplatnosťou zmenky, či neplatnosťou dohody o jej vyplnení, ale vznikom zodpovednosti veriteľa za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením povinnosti podľa ods. 6 veriteľom. V dôsledku porušenia tohto obmedzenia by tak prípadne mohol žalovanému vzniknúť výlučne nárok na náhradu škody voči pôvodnému veriteľovi, teda voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá zmenku vystavenú v rozpore s týmto ustanovením od žalovaného ako dlžníka prijala. pohotovostĚ, s.r.o. však nie je účastníkom tohto konania, a v dôsledku porušenia tejto zákonnej povinnosti nemohol vzniknúť žiaden nárok žalovanému ako dlžníkovi voči žalobcovi, ktorý nie je veriteľom z pôvodného úverového vzťahu.

Krajský súd na tomto mieste opätovne poukazuje na § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Toto ustanovenie priamo počítalo s tým, že za účelom zabezpečenia nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru je možné vystaviť zabezpečovaciu zmenku, ktorá musí spĺňať zákonom v danom ustanovení určené podmienky. Zákon pritom priamo počítal aj s tým, že zmenka bude vystavená ako blankozmenka, keď uvádzal, že veriteľ je povinný dlžníkovi vydať zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s týmto ustanovením. Samotný zákon tak počítal s tým, že dlžník vystaví blankozmenku, ktorú dodatočne vyplní veriteľ. Ako už bolo uvedené vyššie, otázku porušenia zákonom stanoveného limitu, do ktorého je možné stanoviť zmenkovú sumu, zákonodarca riešil nie neplatnosťou zmenky alebo dohody o jej vyplnení, ale vznikom osobitného nároku spotrebiteľa na náhradu škody vzniknutej spotrebiteľovi porušením tohto ustanovenia veriteľom. Krajský súd konštatuje, že z doterajšieho stavu nebolo zistené, že by zmenka bola vystavená v rozpore so zákonom. Žalobcom predložená zmenka má zákonom zmenkovým a šekovým požadované náležitosti. Jedná sa o zmenku vystavenú žalovaným.

Okresný súd tiež konštatoval značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa z dôvodu požiadavky žalobcu na zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, a zdôraznil povinnosť súdu zabezpečiť, aby neboli spotrebiteľia viazaní ustanoveniami, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v ich neprospech, musí mať prednosť pred takým výkladom práva, ktorý by mohol obchádzať spotrebiteľskú právnu úpravu, súd je totiž povolaný predovšetkým zákonom ustanoveným spôsobom poskytnúť ochranu práv.

Odvolací súd konštatuje, že z tejto časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nevyplývajú dôvody, pre ktoré okresný súd nárok žalobcu na zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zamietol, keďže okresný súd neuviedol žiadne bližšie dôvody. Za dostatočné v tejto rovine nebolo možné považovať, zdôvodnenie okresného súdu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti nie je v súlade s § 157 ods. 2 OSP. Vo všeobecnosti platí, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, pričom sa súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť odôvodnený a dostatočne vysvetlený. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia nie je len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodpovedných, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť tiež prameňom poznania úvah súdu v otázke zisťovania skutkového stavu a tiež v právnom posúdení veci. V odôvodnení rozhodnutia okresného súdu chýba akákoľvek úvaha a skutkové zistenia súdu, ktoré by odôvodňovali záver o rozpore úrokovej miery 0,25% s dobrými mravmi, resp. o zhoršení postavenia spotrebiteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Bude úlohou okresného súdu v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu žalobcu, ktorý si podľa Nariadenia uplatnil ako indosatár právo na zaplatenie zmenky vystavenej žalovaným, pričom žalobca v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkovo-právneho vzťahu a ani ďalšie skutočnosti, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku. Žalobca ako nadobúdateľ zmenky, ktorý nie je právnym nástupcom pôvodného majiteľa, nemá povinnosť preukazovať okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným. Okresný súd bude vychádzať z aktuálneho stavu konania, v rámci ktorého žalovaný v Nariadení stanovenej lehote neuplatnil žiadne námietky voči uplatnenému nároku žalobcu so záverom, že ak žalovaný žiadne námietky nepodal, nie je okresný súd bez námietok oprávnený ex offio skúmať a vykonávať dokazovanie ohľadom záväzkovo-právneho vzťahu, aj keď by tento záväzkovo-právny vzťah mohol byť vzťahom spotrebiteľským. Keďže predmetom konania je výlučne nárok uplatnený žalobcom zo zmenky, bude okresný súd tento nárok posudzovať podľa Zákona zmenkového a šekového, pričom bude vychádzať z prezentovaného právneho názoru krajského súdu v tom smere, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou, ktorá má zákonom zmenkovým a šekovým vyžadované náležitosti. Krajský súd je toho názoru, že ani dlžníkov, ktorí sú spotrebiteľmi, nie je možné vyňať z pôsobnosti § 17 zákona zmenkového a šekového, najmä ak takíto dlžníci žiadne relevantné námietky týmto ustanovením predpokladané v konaní voči indosatárovi zmenky neuplatnili. Bez relevantných námietok dlžníka, aj keď je tento spotrebiteľom, je výklad, ktorý smeruje k prelomeniu zásad stanovených v § 17 zákona zmenkového a šekového, v nesúlade s výslovným znením tohto ustanovenia. V rámci vrátenia veci okresný súd dôsledne vyhodnotí žalobcom uplatnený nárok na zmenkový úrok 0,25 % denne, t.j. že sa vyjadrí i k zmenkovému úroku 0,25 % denne, dojednanému v zmysle čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., jeho výšku posúdi s vyhodnotením doby ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom § 48 a § 49 čl. I zákona č. 191/1950 Zb. Okresný súd svoje rozhodnutie v tejto časti uplatneného zmenkového nároku odôvodní náležitosťami vyžadovanými ustanovením § 157 ods. 2 OSP. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.